Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Noua quoq; ego annuntio. ante quã oriant͛ audita
uobis faciã. Incertũ erat q̃re ante dixisset. ecce ser-
uus me᷒ suscipiã eũ. electus meus conplacuit s͛ in
illo anima mea. dedi sp̄m meũ sup̱ eũ iudiciũ gen
tib; p̱feret. Post condẽpnationẽ enĩ idolo͛ subit᷒
sermo prũperat ecce seruus meus. & reliqua. q
nos ex p̱sona patris sup̱ xp̄o interp̄tati sum᷒. itaq;
ne relinqueret ambiguũ quis superiora dixis
se. iungit & dic̄. Hec dicit d̄s d̄ns. creans celos & ex
tendens eos. siue ut lxx transtulert̄ q̄ fec̄ celos & de
fixit illud. Uniuersitatis q̄ creator & d̄ns. ipse
xp̄i sui p̱mittit aduentũ. qui n̄ solũ extendit ce
los atq; defixit. s; terrã qq; alta mole firmauit. &
om̄ia que nascunt̄ ex ea. ut inuisibilia ei᷒ ex his
que facta s̄t intellecta conspiciant̄. sempit̄na
quoq; uirt᷒ illi᷒ & diuinitas. q̄ spiramen om̄ib;
dedit q̄ uersant̄ in terra. lege p̄ma mortaliũ. in
sufflauit enĩ d̄s in faciẽ adã sp̄m uite. & fact᷒
ẽ in animã uiuentẽ. sp̄m aũt his p̄p̄e qui cal
cant terra. & sapientiã carnis sue subiciunt
potestati. Ille q̄ cui tanta p̄conia s̄t. hec ad eũ lo
cut᷒ ẽ. cui legem insule prestolant̄ & gentes. & in
& q̄ uenerat — lucẽ gentiũ que sedebant in tenebris & umbra
mortis. ut aperiret oculos cecorũ qui d̄nm antea
n̄ uidebant. & educeret de conclusione. Ego d̄ns
uocaui te in iusticia. de quo ipse loquit̄ in euglo
pat̄ iuste & mundus te ignorat. ut esses n̄ solũ iu
deo͛ s; & gentiũ d̄s. & apprehendi manũ tuã. q̄a
quicq̄d operat̄ filius operatur pat̄. Et seruaui te. q